

+
M
PAX

29 juni 2019
Petrus en Paulus
Mt. 16,13-19

Veelgeliefden,

vandaag vieren we het hoogfeest van Petrus en Paulus, de prins der apostelen en de leraar van de heidenen, de twee grootste apostelen. Ons geloof is gebaseerd op het getuigenis van de apostelen. Maar wat is er zo speciaal aan de apostelen? Bij de uitverkiezing van Mattias gaf sint Petrus een soort definitie van een apostel: *hij moet een van de mannen zijn die tot ons gezelschap behoorde gedurende de tijd dat de Heer onder ons verkeerde, te beginnen bij het doopsel van Johannes tot de dag, waarop Hij van ons werd weggenomen om een getuige te worden van zijn verrijzenis.* (Hand. 1,21-22)

Maar hoe zit het dan met sint Paulus? Hij was niet aanwezig in Jezus' gezelschap tijdens diens leven. Zijn 'crux' als jood was dat ieder die hangt aan het hout, het kruis, volgens de joodse wet vervloekt is. Maar bij de verschijning van de Heer zag hij dat deze vervloekte verheerlijkt werd door God. Hierdoor kon hij doordringen tot de diepte van het mysterie. Hoewel sint Paulus niet bij het aardse leven van Jezus aanwezig was, legde hij er wel getuigenis over af. Hij schreef dat het doopsel de toegangspoort tot het mysterie van heel Jezus' Openbaring is. *Wij zijn door de doop met Hem begraven, opdat ook wij, zoals Christus door de macht van de Vader uit de doden is opgewekt, een nieuw leven zouden leiden.* (Rom. 6.4; vgl. Kol. 2,12)

Ook de apostel Johannes lijkt te suggereren dat wij zelf deel krijgen aan de oorspronkelijke ervaring met Jezus; dat ook wij zullen horen, zien, aanschouwen en betasten, zoals hij in zijn eerste brief schrijft. (1Jo. 1,1-3) Johannes is overtuigd van de blijvende aanwezigheid van de Heer onder zijn leerlingen.

Sint Augustinus schrijft dan ook in zijn commentaar op de eerste Johannes' brief: De apostelen «hebben de Heer lichamelijk aanwezig gezien en geluisterd naar de woorden uit de mond van de Heer, en ze hebben het ons verkondigd. Wij hebben het gehoord maar niet gezien. Zijn wij daarom minder gelukkig dan zij die wel gezien en gehoord hebben? ... Zij hebben gezien, wij niet en toch zijn we deelgenoten, want wij bezitten een gemeen-schappelijk geloof. En laat "onze gemeenschap er een zijn met God, de Vader, en Jezus Christus, zijn Zoon.»

In het geloof hebben wij deel aan het getuigenis van Petrus en Paulus, van Johannes en de andere apostelen. De eerste christenen leefden in gemeenschap met de eerste getuigen, een gemeenschap met de Vader en de Zoon. Door onze gemeenschap met de directe getuigen van het mysterie, de apostelen en evangelisten, krijgen ook wij gemeenschap met de Vader.

Wij krijgen die gemeenschap met de Vader zodat ook wij zelf hebben gezien en gehoord. Ook aan ons, u en ik, heeft de Vader zijn Zoon geopenbaard. Hoezo hebben wij gezien en gehoord? Hoe kunnen wij getuigen van deze mysterie-volle gebeurtenissen die zich twee duizend jaar geleden hebben afgespeeld? Als we beseffen dat het allereerst om het mysterie zelf gaat, dat achter de gebeurtenis verscholen ligt, en pas daarna onze blik richten op de historische 'verpakking', beseffen we dat de unieke gebeurtenis zich wat betreft zijn mysterie-volle inhoud herhaalt in onze liturgie, en vooral in de sacramenten. Wij hebben in de kerstliturgie de Zoon geboren zien worden. Wij, u en ik, hebben de ster gevolgd en het kind aanbeden. Wij hebben de stem van de Vader gehoord: *Deze is mijn welbeminde Zoon*. Wij hebben in de dagen rond Pasen het lijden, de dood en de verrijzenis van de Heer beleefd en onze doopervaring hernieuwd. Want vooral in de sacramenten is Hij tastbaar aanwezig. Daarom hebben ook wij gemeenschap met de Vader en zijn opgenomen in het mysterie van de Zoon.

Vooralsint Jan de evangelist wijst ons erop dat de mysteries uit het leven van Jezus nog steeds werkelijkheid zijn binnen de Kerk waarin de Heer levend aanwezig is. En wel door de getuigenis van *het water, het bloed en de Geest*. Door de sacramenten komen we in de stroom van de traditie te staan die generatie na generatie de openbaring doorgeeft. De Geest en de Kerk zijn daarbij de garantie dat het waarlijk de Openbaring van God zelf is.

Ook wij kunnen getuigen worden van het leven van de Heer, weliswaar niet van de geschiedkundige gebeurtenis maar wel van het innerlijk mysterie dat hierin opgesloten ligt. Zo worden wij geroepen om door het Doopsel en de andere sacramenten deel te nemen aan dit mysterie en getuigen te zijn, getuigen in de dubbele betekenis van dit woord, namelijk dat we het mysterie beleven en daarna ook uitdragen zodat ook anderen getuigen kunnen worden.

Dat vragen wij de Heer op voorspraak van de heilige Petrus en Paulus.